

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach odrzucił pozew Powiatowego Rzecznika Konsumentów w R., działającego w imieniu i na rzecz konsumenta T. S. oraz oddalił powództwo Powiatowego Rzecznika Konsumentów w R., działającego w imieniu i na rzecz konsumenta P. S..

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, skarżąc go w całości. Skarżący podniósł, że nie zgadza się z rozstrzygnięciem sądu w zakresie, w którym sąd nie uwzględnił podnoszonej w pozwie argumentacji dotyczącej nieważności umowy ubezpieczenia, co powinno skutkować zwrotem na rzecz beneficjentów powództwa kwoty 1369,02 złotych zapłaconej tytułem składki na ubezpieczenie. W ocenie skarżącego składka w wysokości 1369,02 złotych została naliczona niesłusznie, bo warunki ubezpieczenia przewidywały, że może nim zostać objęta osoba, która nie ukończyła 65 lat, a ubezpieczony w chwili zawarcia umowy miał ukończone 66 lat. W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz beneficjentów powództwa kwoty 1369,02 złotych wraz z odsetkami od dnia złożenia pozwu.

W odpowiedzi na apelację strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych argumentując, że powód nie sformułował żadnych zarzutów pod adresem zaskarżonego orzeczenia i w istocie powtarza żądanie pozwu i przytoczone dla niego w pozwie uzasadnienie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu.

Ponieważ niniejsza sprawa rozpoznawana jest w postępowaniu uproszczonym, a Sąd Okręgowy nie przeprowadzał postępowania dowodowego, stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Kwestię tę uściślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 stycznia 1998 r. (I PKN 501/97, OSNAPiUS 1999 nr 1, poz. 15) wskazując, że wyjaśnienie podstawy prawnej w uzasadnieniu wyroku sądu drugiej instancji polega na ocenie wszystkich istotnych zarzutów prawnych podniesionych w apelacji.

Rozpoznawana apelacja nie zawiera precyzyjnie sformułowanych zarzutów pod adresem skarżonego rozstrzygnięcia. Jej treść jest w istocie powieleniem twierdzeń podniesionych w uzasadnieniu pozwu.

Sąd Okręgowy podziela argumentację Sądu Rejonowego, którą kierował się odrzucając pozew wniesiony w imieniu i na rzecz T. S. oraz oddalając powództwo wytoczone w imieniu i na rzecz P. S., zarówno co do oceny ważności umowy ubezpieczenia na życie kredytobiorców zawartej między Towarzystwem (...) Spółka Akcyjna w W. oraz (...) Spółka Akcyjna w L., jak i w zakresie ustalenia braku legitymacji procesowej czynnej po stronie P. S..

W pierwszej kolejności wyjaśnić należy, że powództwo w części obejmującej żądanie T. S. należało odrzucić na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., ponieważ to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami było już przedmiotem postępowania sądowego w sprawie, która została prawomocnie osądzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 22 grudnia 2011 roku (sygn. akt I Cupr 75/11).

Oddalenie powództwa w części dotyczącej roszczenia P. S. było konsekwencją stwierdzenia braku legitymacji procesowej czynnej po stronie beneficjenta powództwa. Stronami umowy, która według żądań pozwu miała stanowić podstawę roszczenia o zwrot składki ubezpieczeniowej, były Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. oraz (...) Spółka Akcyjna w L.. Podmiotem uprawnionym do uzyskania świadczenia z tytułu ubezpieczenia na podstawie wskazanej umowy jest (...) Spółka Akcyjna w L.. Wobec takiej konfiguracji podmiotowej P. S. nie może dochodzić jakichkolwiek roszczeń wynikających z tej umowy, albowiem ze stroną pozwaną nie łączył go jakikolwiek stosunek zobowiązaniowy.

Na aprobatę zasługuje również wywód Sądu I instancji dotyczący ważności wskazanej umowy w sytuacji, w której ubezpieczony w chwili jej zawarcia miał ukończone 66 lat, a Ogólne Warunki Ubezpieczenia przewidywały, że ubezpieczeniem objęci mogą być jedynie kredytobiorcy, którzy w dniu zawarcia umowy kredytu nie ukończyli 65 lat. Zgodnie z naczelną zasadą prawa zobowiązań wyrażoną w treści art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy, podobnie jak i Sąd Rejonowy, nie dopatrył się wystąpienia jakiegokolwiek ze wskazanych okoliczności, których istnienie podważałoby ważność umowy ubezpieczenia.

Ponadto należy zwrócić uwagę na dyspozycję art. 385 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie sprzeczności treści umowy z wzorcem umowy strony są związane umową. Wspomniane Ogólne Warunki Ubezpieczenia stanowiły w istocie wzorzec umowny, którego treść wiązała strony o tyle, o ile nie uregulowały one poszczególnych elementów stosunku zobowiązaniowego w sposób odmienny w umowie. W realiach niniejszej sprawy należało uznać, że strony wiedziały, iż ubezpieczony w chwili zawierania umowy ma ukończone 65 lat i mimo tego wyraziły wolę zawarcia umowy, wobec tego skuteczność zawartego w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia postanowienia dotyczącego kryterium wieku ubezpieczonego została wyłączona i nie miała wpływu na ważność samej umowy.

W świetle powyższej argumentacji stwierdzić należy, że zarzuty podniesione w apelacji okazały się bezzasadne. Sąd I instancji właściwie przeprowadził proces subsumpcji ustalonego stanu faktycznego i dokonał prawidłowej interpretacji norm prawa materialnego. Wobec tego Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.